

1916

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 23^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθύντης καὶ Ἐκδοτῆς

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΤΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΛΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ ΤΗΣ ΕΤΕΡΕΙΑΣ
ΗΜΕΡΑ 26-4-85
ΑΡΙΘ. 35010

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:

Αγάλας (με 3 εικόνες)	135
Αγορία και κορίτσια	135
Αδελφική αγάπη	135
Αλλοι (ή) της θύρας	135
Ανθρωπότητας (ή) αμνηστίας	135
Απαθροσύνη	135
Από την εστία του Αρσάκειου	135
Ασημένια και ακαταίβητα	135
Βυζαντινή μουσική	135
Εία πόσους λόγους έχω	135
Διασπορά	135
Δοκιμή (ή)	135
Εγκλήματα (τά)	135
Εκλογή σταδίου	135
Ένας μικρός έφευρεση	135
Εορτή (ή) της Σημίας	135
Ζωή (τά) του δάσους	135
Ζωή (ή) του μέλλοντος	135
Θέματα και Κινηματογράφος	135
Καμπάνια (ή) της Σαρακοστής	135
Κάποιες υπερβολές	135
Κάποιοι μετανάστες	135
Καταμελές	135
Κατά το Μαστρογιάννη	135
Κι άλλος μικρός Έφ. ρέση	135
Κόρες (ή) του Ναστραδίν Χόντζα	135
Κοιτογραφικά	135
Λειψυδρία	135
Μέλουσα (ή) Κοινωνία	135
Μερόπειον (τό)	135
Μητέρα	135
Μικρός (ό) βιολιστής	135
Μικρός (ό) ζωοφίλος	135
Μικρότερος (ό) στρατιώτης	135
Μουσικλευρία (ή)	135
Μπόλι (τό)	135
Νερόμυλος (ό)	135
Νυχτερί (τό)	135
Όχλοκρατία (ή)	135
Παιδική αμαρτοδρομία	135
Παιδικός (ό) Κινηματογράφος	135
Πηγή (ή) του κακού	135
Πιο πολύ και πιο λίγο	135
Ποία είνε ή Πατριδα	135
Πράσινη (ή) εορτή	135
Πώς γελάσθηκαν τα δένδρα	135
Ρομβινσώνας	135
Σεπτέμβριοι	135
Σκύλος θεατής	135
Σοσιαλισμός (ό)	135
Σοσιαλιστής (ό)	135

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΣΕΩΣ» 11, 16, 20, 35, 42, 51, 58, 67, 74, 82, 91, 98, 106, 114, 123, 131, 139, 147, 155, 162, 171, 179, 187, 195, 203, 211, 219, 227, 235, 243, 251, 259, 267, 275, 283, 291, 299, 307, 315, 323, 331, 339, 347, 355, 363, 371, 379, 387, 395, 403, 411, 419

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:

Αποτελέσματα 151ου Διαγωνισμού (Άσκήσεων)	114
Αποτελέσματα 152ου Διαγωνισμού (Λύσεων)	178
Αποτελέσματα 153ου Διαγωνισμού (Άσκήσεων)	346
Αποτελέσματα 154ου Διαγωνισμού (Λύσεων)	338
Αποτελέσματα 155ου Διαγωνισμού (Λύσεων)	138

Αποτελέσματα 156ου Διαγωνισμού (Λύσεων)	394
Αποτελέσματα 157ου Διαγωνισμού (Άσκήσεων)	402
Αποτελέσματα 158ου Διαγωνισμού (Λύσεων)	332
Αποτελέσματα 159ου Διαγωνισμού (Διηγήματος)	362
Αποτελέσματα Δημοψήφισματος του 1915	387
Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού Μεταφράσεως εκ του Γαλλικού	186
Αποτελέσματα 16ου Διαγωνισμού Ξεσπιδώματος	418
Αποχαιρετισμός	202
Απορροδότητοι ομοιότητες (με τρεις εικόνες)	322

ΑΡΠΑΓΗ (ή) ΤΗΣ ΝΑΔΙΑΣ (Μυθιστόρημα με 98 εικόνες)	232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328, 336, 344, 352, 360, 369, 376, 384, 392, 400, 408, 415
---	--

Βασιλόπουλο και Ε' Αιγυπτίκο	167
Γάτα (ή)	97
Γλυκό (τό) (με 1 εικόνα)	159

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	11
151ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	58
155ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	147
156ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	162
157ος Διαγωνισμός (Άσκήσεων)	243
158ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	251
159ος Διαγωνισμός (Διηγήματος)	290
160ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	278
161ος Διαγωνισμός (Άσκήσεων)	259
Μικρός Διαγωνισμός Ζωγραφικής	18
Μικρός Διαγων. Μεταφράσεως εκ του Γαλλικού	354
17ος Διαγωνισμός Ξεσπιδώματος	394
Δημοψήφισμα (τό) των Ψευδωνύμων του 1915	224
Διπλό (τό) κατόρθωμα του Κυρ - Αρπάχη (με 6 γελοιογραφίας)	41
Διγάμις (ή) της συνηθείας (Ιλαροτραγωδία με 3 εικόνες)	224
Δύο αδελφai	63
Δύο (οί) συμπλεκτικοί	71

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	3, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 63, 73, 81, 89, 97, 105, 113, 121, 129, 137, 145, 153, 161, 169, 177, 185, 193, 201, 209, 217, 225, 233, 241, 249, 257, 265, 273, 281, 289, 297, 305, 313, 321, 330, 338, 346, 355, 363, 371, 379, 386, 395, 402, 411, 418
---------------------------	---

Εγγραφαι απόρων εις την «Διάπασιν»	170
------------------------------------	-----

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΛΣΕΩΣ	
---	--

Αθ. Γ. Βαλασάκης, σελ. 107. — Ν. Κ. Βαμβακούλας, 83. — Άγλαία Η. Γεωργοπούλου, 51. — Α. Ι. Γεωργίου, 19. — Ι. Κ. Διαμαντόπουλος, 59. — Π. Κ. Καλδής, 75. — Κ. Μ. Καλλίας, 83. — Βασιλική Χ. Κανέλλη, 27. — Χ. Γ. Κούλουρος, 27. — Χρ. Θ. Κουτσομητοπούλου, 27. — Δόμνα Ι. Κουταζίδου, 75. — Λουκάς Ν. Κώσης, 51. — Εύφη Ι. Λαζαροπούλου, 75. — Κλ. Κ. Λυσιώτης, 59. — Ξαν. Κ. Λυσιώτης, 59. — Γ. Ν. Μαρίνος, 99. — Σ. Μαυρίδης, 107. — Μ. Ι. Μαυρίκης, 91. — Κ. Α. Μιχαηλίδης, 11. — Ν. Γ. Μπατζιάλας, 35. — Ι. Π. Νικολόπουλος, 51. — Αλ. Ε. Πανταζής, 35. — Β. Π. Παπαδάκης, 11. — Σέμνη Π. Παπασιρίδου, 99. — Τούλα Παπαροπούλου, 19. — Β. Γ. Πουλάτος, 105. — Αθανασία Ι. Ράλλη, 43. — Αθ. Π. Ρεμπουζάκος, 51. — Μίμης Ι. Ρίτσος, 27. — Ν. Ι. Ρίτσος, 99. — Μαρουδία και Σμαράγδα Χρ. Σουβιλιτζή, 91. — Κ. Σ. Σπένγγος, 43. — Γ. Α. Σταυρόπουλος, 75. — Κ. Δ. Στουμιδάκης, 107. — Αν. Σ. Τηλεγιάδης, 91. — Μ. Α. Τρίκας, 35. — Π. Β. Τυπάλδης, 43. — Φούλα, 11. — Εδ. Σ. Χαρίτων, 43. — Δ. Κ. Χονδρός, 83. — Γ. Σ. Χρυσόπουλος, 59. — Α. Ψαλτιάδης, 83.

	Σελ.
Ἐκδίκησις (ἡ) τοῦ Ἀποβροχάστη (με 12 εἰκόνας)	247. 362
Ἐξ τοῦ βίου τῶν ζώων.	42. 49
Ἐνα παίγνιδι.	80
Ἐν ἀστείῳ τοῦ κ. Ζωγραφοπούλου (με 3 γελοιογραφίας).	138
Εὐρημα (τὸ) (Μονόπρακτο Δραματάκι)	234. 242. 250
Εὐρημα (τὰ) τοῦ 1915.	106
Καλαμιά (ἡ)	239
Καλὸ (τὸ) πολὺ καὶ ὁ κακὸς γάτος	101 119
ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ (ἡ) (Ἀστυνομικὸν Μυθιστόρημα—Μέρος Δεύτερον με 24 εἰκόνας).	4, 16, 24, 32, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 152, 160, 168, 177, 184, 192, 200, 208, 216
Κλέφτρα (ἡ) (Μονόπρακτο Δραματάκι)	98 106
ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :	
1η Κλήρωσις	84
2α Κλήρωσις	172
3η Κλήρωσις	276
4η Κλήρωσις	380
Ἐξαιρετικὴ Κλήρωσις	84
Κουρελάκι (τὸ)	226
Κράνος (τὸ) τοῦ κ. Φαλακρίδου (με 3 γελοιογραφίας)	186
Κυριάζος (ὁ) ὁ ἀμαξῆς	386
Λυγαριά.	274
Λύκοι στὴ Στέππα (με 1 εἰκόνα)	17 25
Ματαιοδοξία	313
Μεγάλη (ἡ) ὀρχήστρα τοῦ κ. Καλοβιόλα (με 5 γελοιογραφίας)	153
ΜΙΚΡΟΣ (ὁ) ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΔΙΝΥ (Μυθιστόρημα με 170 εἰκόνας) 1, 13, 21, 29, 37, 45, 53, 61, 69, 77, 85, 92, 101, 109, 117, 125, 133, 141, 149, 157, 165, 173, 181, 189, 197, 205, 213, 221, 229, 237, 245, 253, 261, 269, 277, 285, 293, 301, 309, 317, 325, 333, 341, 349, 357, 465, 373, 381, 389, 397, 405.	413

	Σελ.
Μικρὸς (ὁ) ὁδηγὸς (με 1 εἰκόνα)	216 225
Μουσικὴ συναυλία (Κωμῳδία μονόπρακτη)	137 146
Μίριμιγες.	199
Νέα (τὰ) τοῦ 1917 (με μίαν εἰκόνα)	410
Ὁδηγὸς τοῦ συνδρομητοῦ τῆς «Διαπλάσεως».	7
Ὅροι (οἱ) τοῦ 16ου Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος.	122
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ εἰς ὅλα τὰ φυλλάδια τοῦ τόμου 1—52	290
Παληδερφὸς (ὁ).	89
Πλανήτες (οἱ).	89
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ: 12, 19, 28, 36, 43, 52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 132, 140, 148, 156, 164, 172, 180, 188, 196, 204, 212, 220, 228, 236, 244, 252, 260, 268, 276, 280, 284, 292, 300, 308, 316, 324, 332, 340, 348, 356, 364, 372, 380, 388, 396, 404, 412, 420	
ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ (με 8 εἰκόνας) 82, 114, 129, 162	368
Πρόσκλησις τῆς «Διαπλάσεως», πρὸς ἀναγνώσιν τῆς συνδρ.	322
Πρῶτες ἐντυπώσεις	170
Πρῶτο (τὸ) μπαστοῦνι τοῦ Ντίνου (με 6 γελοιογραφίας)	103
Πῶς ἐγίνε τὸ πλανητικὸ μας σύστημα	58
Πῶς ἐξωντάνεψε τὸ γουρουνόπουλο (με 3 γελοιογραφίας)	5
Πῶς τὴν ἔπαθε ἕνας κουρεὺς (με 12 γελοιογραφίας)	57
Σὰν μῦθος	314
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ: 34, 50, 66, 90, 130, 154, 194, 218, 258, 266, 282, 298.	
Τί ἔπαθεν ὁ λαίμαργος κ. Πελεκανόπουλος (με 6 γελοιογραφίας)	26
Τί θὰ γίνῃ ὁ μικρὸς Πάνος ἂν μεγαλώσῃ (με 12 γελοιογραφίας)	14 19
Χελιδόνες	7
Ψεύτικο φρεῖδι, ἀλλὰ ζωντανὸ (με 6 γελοιογραφ.)	306
Ψηλὸ (τὸ) καπέλλο τοῦ θείου (με 12 γελοιογραφίας)	183
Ψύλλοι (οἱ) (με 8 εἰκόνας)	210
Ψυχρολουσία (ἡ) τοῦ Ντομάτα (με 9 γελοιογραφίας)	828
Ὡς πότε	

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

	Σελ.
Ἀδελφή (ἡ) τῶν Ἀστεριῶν.	274
Ἀνεμόμυλος (ὁ).	202
Ἀνήφορος καὶ Παιδάκι	415
Βατραχίνα (ἡ).	105
Γαῖδαρος καὶ σκύλος.	153
Γερανοὶ (οἱ)	250
Γέρντρα	226
Δειλινά	265
Διπλὴ Νostalγία.	177
Δὸν (ὁ) Γουρουνῆς	79
Δόξα (ἡ).	191
Εἰς νεκρὸν ἥρωα	295
Ἐπίγραμμα	31
Θαλασσοπαπᾶκια καὶ σουπιὰ	121
Καλὸ (τὸ) καὶ τὸ κακό	167
Κάμπια (ἡ) καὶ τὸ πουλί.	89
Καταιγὶς (ἡ)	41

	Σελ.
Λέει ὁ κούκος.	129
Μικροῦλα πεθαμένη	23
Ξεκούρασμα.	257
Παιδί (τὸ) καὶ τὸ ποτάμι.	97
Πεταλουδίτσα (ἡ).	65
Πρὸς τὸν μέλλοντα στρατιώτην	247
Ρολοῖ (τὸ)	274
Στὴν κορφὴ	33
Στὴν παιδιαστικὴ ἡμέρα	235
Σοφία (ἡ) καὶ ἡ Φύση	39
Τὸ τί ἔχω	15
Φωλιά (ἡ).	281
Χαλκίδα.	311
Χαμένη εὐτυχία	290
Χρονόμεμα.	202, 306, 322, 335, 346
Ψαράς (ὁ).	322

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 394 εἰκόνας καὶ κομμήματα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτησίᾳ δρ. 8.— Ἐτησίᾳ φρ. 10.—
Ἑξαμηνίᾳ 4,50 Ἑξαμηνίᾳ 5,50
Τριμηνίᾳ 2,50 Τριμηνίᾳ 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἑσωτ. λ. 10. Ἐξωτ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστων λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολαίον

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος

Ἐν Ἀθῆναις, 5 Δεκεμβρίου 1915

Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 1

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Κεραυνός

Τὴν 15 Ἀπριλίου 1913, τὸ ὡχρὸν
μὲς μεγάλῃς Τραπεζῆς τοῦ Παρισιῦ,
—τῆς «Πιστωτικῆς» εἰς τὸ βουλευτάρειον
Μονμάρτρ.—ἦσαν κοσμο-
πληθυσμένοι.

Ἐῖχον συνηκτισθῇ «συ-
ρὲς» μπροστὰ σὲ ὅλες τῆς
θυρίδας καὶ οἱ ὑπάλληλοι δὲν
μποροῦσαν νὰ σταθοῦν σιγί-
μῃ. Ὅχι ὅμως καὶ ὅλοι.
Διότι, ἂν βγοῦμε τώρα ἀπὸ
τῇ μεγάλῃ αὐτῇ κεντρικῇ
αἴθουσᾳ καὶ εἰσχωρήσωμε
στοὺς ἑσωτερικοὺς διαδρόμους
τοῦ κατὰστῆματος, —εἰς πα-
ρακλήναι, ἄς ποῦμε, τοῦ χρη-
ματιστικοῦ αὐτοῦ θεάτρου,
ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἴ-
σοδος εἰς τὸ κοινόν, —θα πυν-
τήσωμε καμμιὰ δεκαρὶά παι-
διά, ἀπὸ δώδεκα ὡς δεκάξη
χρονῶν, τὰ ὅποια, αὐτῇ του-
λάχιστον τὴν ὥρᾳ, δὲν κά-
νουν κανενὸς εἶδους ἐργασίᾳ.

Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἦσαν δό-
κιμοί, μαθητευόμε-
νοι, μικροὶ, γκρουμ,
ὑπηρεταί, ὑπάλληλοι τέλος,
ποῦ ὡς συγγενεῖς παλαιῶν
ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς,
εἶχαν προσληφθῇ ἀπὸ τώρα
γὰρ νὰ μάθουν τὴν ὑπηρεσίᾳ.

Κατὰ τὸν κανονισμόν, ὅλ'
αὐτὰ τὰ παιδιὰ, εἴτε υἱοὶ δι-
ευθυντῶν, εἴτε ὑπαλλήλων διεκπε-
ραιωτῶν, ὡρεῖλαν ἀρχίσουν
ἀπὸ γκρουμ, ἀπὸ ὑπηρε-
ταί τοῦ γραφείου. Ἔτσι, μὲ
τὸ νὰ τριγυρίζουν λίγους μή-
νας μέσᾳ εἰς τὸ κατὰστῆμα, τὸ
μάθαιναν ὅλο στήν ἐντέλειᾳ,

καὶ τότε μόνον τοὺς περνοῦσαν σὲ ὑπη-
ρεσίᾳ πρὸ ἀξιοπρεπῆ.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ δέκα παιδιὰ ἦσαν
τώρα μαζεμένα εἰς ἓνα διάδρομο, ὅπου
δὲν ἤμποροῦσαν νὰ τὰ ἐπιτηροῦν πολλοὶ
ἐπιθεωρηταί καὶ, ἀνάμεσα σὲ δύο τρεχά-
ματα ἀπὸ ἓνα γραφεῖο εἰς ἄλλο, μὲ τὰ
χαρτιά ἢ μὲ τὰ βιβλία ποῦ τοὺς εἶχαν
δῶκε νὰ μεταφέρουν, εἰς χέρι, ἐστέ-
κοντο καὶ ἐσχημάτιζαν κύκλον γύρω εἰς

ἐν' ἀπὸ τοὺς συναδέλφους των, ποῦ ἡ
εὐγλωττία του, καθὼς φαίνεται, τὰ
ἐγορήτευε.

Ἀς πλησιάσωμε. Ὁ μικρὸς αὐτὸς
γάρ, ἀξίζει λεπτομερῆ περιγραφῇ,
γιατὶ αὐτὸς θὰ εἶνε καὶ ὁ ἥρωας τῆς ἱ-
στορίας μας. Εἶν' ἓνα ψηλὸ καὶ ὠμορρο-
πῶδες δεκαπέντε περίπου χρονῶν, εὐρω-
στο, γερὸ, καλοδεμένον, μὲ ζωηρὰ καστα-
νὰ μάτια καὶ μὲ ἀρθρὸν μαλλιά. Τὸ

ῥοσ τοῦ εἶνε ὑπερήφανον καὶ
τὸ στοματάκι του δὲν στένε-
ται σιγίμῃ.

Μὲ τὴν μεταλλικὴ φωνή
του, ποῦ ἀντηγεῖ γλυκὰ στὴ
σιωπῇ τοῦ διαδρόμου, ἀπαγ-
γέλλει στίχους ἀπὸ τὸν «Συ-
ρανὸν ντὲ Μπερζεράκ» τοῦ
Ἐδμόνδου Ροστάν, καὶ ἀκρι-
βῶς τὴν μ. π. α. λ. ἅν τ. α. τοῦ
Συρανῶ, δηλαδή τὸ ποίημα
ποῦ αὐτοσχεδιάζει ὁ ἥρωας
ἐνὸς ξηρομαγεῖ. Ἄ, μὰ κα-
καθόλου ἄσχημα δὲν ἀπαγ-
γέλλει ὁ μικρὸς γκρουμ
τῆς Πιστωτικῆς! Ἀπεναν-
τίς τὰ λέγει νόστιμα, ἐκφρα-
στικά, μὲ πολλὴν χάριν. Οἱ
συναδέλφοί του τὸν ἀκούουν
ἐκθαμβοί καὶ γοητευμένοι.

Ἀλλὰ τὴ στιγμή ποῦ ἀρ-
χίζει τὴ δευτέρᾳ στροφή:

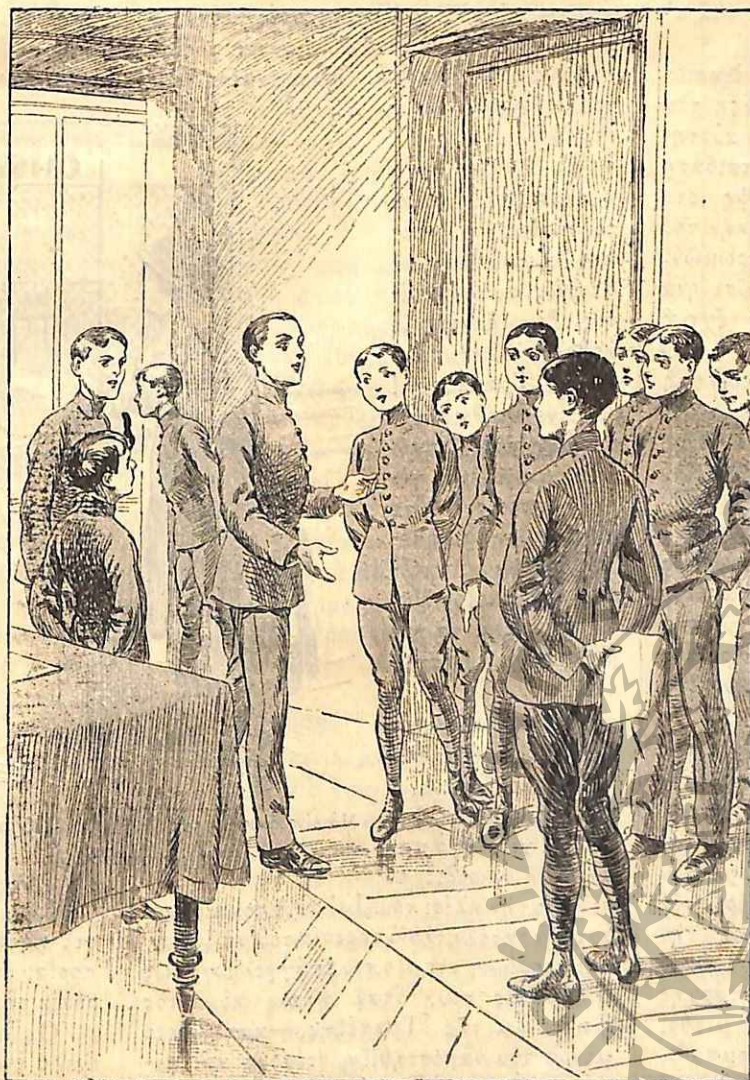
Καλλιτέρα νὰ ἔμενες ὑδρότερος!
Ἰνδιάν, ποῦ νὰ σὲ συνβρίσω!...

διανούμεται ἀπὸ τὴν κρυ-
γὴ ἐνδὲς παιδιοῦ ποῦ ἐρύκα-
γε στὴ γωνίᾳ τοῦ διαδρόμου
καὶ τοὺς ἐβόναξε:

— Τὸ νοῦ σας!... Ὁ Τ-
πιθεωρητής!

Ἀμέσως τὰ παιδιὰ σιγο-
πίσθηκαν τὰ τρομαγμένα
σπουργίτια. Τὰ περισσότερα
ἐτρεῖξαν τόσο γοηγορά, ὥστε
ὁ ροδερὸς ἐπιθεωρητής δὲν
τὰ ἐπορεύετο στὸ διάδρομο.

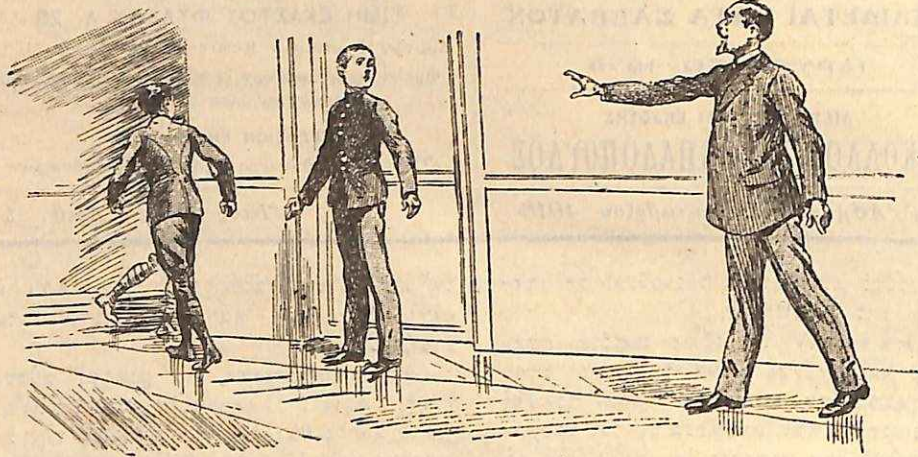
Ὁ Ἡρρίκος ὅμως, λιγώ-

Ἡ εὐγλωττία του, καθὼς φαίνεται, τὰ ἐγορήτευε... (Σε). 1, σελ. γ.)

τερο τυχερός από τους συναδέλφους, άκουσε τόνονά του και υπερεκείνη να διακόψη την τρεχάλα του και να γυρίση με καταβεσμένη αυτιά στον προϋστάμενο.

— Έρρίκε ! του έλεγε αυτός αυστηρά λυπούμαι πολύ που βλέπω πάλη, ότι δεν έκτελείς σοβαρά την υπηρεσία

«Ο Έρρίκος υπερεκείνη να γυρίση...» (Σελ. 2, στ. α΄.)

σου. Γιατί στέκεσαι στους διαδρόμους και κάνεις και άλλα παιδιά να στέκονται να σ' άκουνε ; Σε είδοποιώ, ότι θα σ' αναφέρω στη διεύθυνσι.

Ο μικρός υπάλληλος ούτε να δικαιολογηθί έδοκίμασε, ούτε να μαλάξη τον επιθεωρητή με την παρρημιώδη αυστηρότητα. Περιορίσθη άπλως να καταιδάση το κεφάλι του και να επιστρέψη ετό γ ώ λ λ, όπου ανέλαβε την τακτική του θέσι μπροστά στη θυρίδα των πληρωμών.

Το καίμενο το παιδί άνησυχούσε για ταποτελέσματα που μπορούσε να έχη ή άπαγγελία της μ.π.α.λ.λ.α.ν.τ.α.ς του Συρανώ κ' εκείνο το «θα σ' αναφέρω στη διεύθυνσι» άνηχυόσε πολύ άσχημα σ' αυτιά του.

«Τί θα πη ό μπαμπάς, έψιθύριζε, άν με τιμωρήσουν;»

Και μόλις θυμήθηκε τον πατέρα του, ό μικρός εκύτταζε στη γειτονική θυρίδα, όπου ένας ήλικιωμένος ταμίας, μ' όλη την εργασία που είχε, εύρισκε πάντα καιρό να στέλλη στον Έρρίκο, από μέσα, μεταξύ δυο πληρωμών, ένα στοργικό χαμόγελο.

Ο ταμίας αυτός ήταν ό πατέρας του Έρρίκου και ώνομάζετο Σομώ. Πρότυπον υπάλληλου, είργάζετο στην Πιστωτική Τράπεζα επάνω από είκοσι χρόνια. Είχε άρχιση κι' αυτός ως γ.κ.ρ.ού.μ., σαν τον Έρρίκο και με την πρόθυμη εργασία του, με την τιμιότητά του, με την καλή φήμη που είχε άποκτήσει, έφθασε να είνε σήμερα ταμίας — τμηματάρχης και να έχη ένα πολύ καλό μισθό. Άλλά ή μεγάλη χαρά του μπάμπια—Σομώ,—έτσι τον έλεγαν οι συναδέλφοι

του, επειδή είχε μακρυά άσπρα γένεια, —ήταν να βλέπη και τον υ'έν του στην ίδια εκείνη μεγάλη Τράπεζα, όπου είχε κατορθώη να τον είταγγήη και να του έξασφαλίση έτσι ένα λαμπρό μέλλον.

«Αχ, πόσο θα πικραθί ό γέρος μου, έσυλλογίζετο ό Έρρίκος, άν εκείνος ό

συναδέλφος του. Και όποτε είχαν ελεύθερο το άπόγευμά του, έτρεχε ετό θέατρο, όπου έπρόκεινε χωρίς να πληρώση με το μέσον μερικών φίλων του, μαθητευομένων ήθοποιών.

Η τσέπας του ήταν γεμάτες από θεατρικά περιοδικά κ' έγνωρίζε όλους τους μεγάλους ήθοποιούς του Παρισιού.. δηλαδή έν φήμης. Και για να πούμε την άλήθεια, ό Έρρίκος είχε όλη τη διάθεση να φύγη από την Τράπεζα για να προσεκομωσθί και να δώση είσιτηρίους έξετάσεις στη Δραματική Σχολή. Άλλά μόνον ό φόβος του πατέρα του, δηλαδή της λύπης που θα του έπροξενούσε, τον έμπόδιζε να πραγματοποιήση τ' όρατό αυτό όνειρο. Και γι' αυτό, άμα έσκέσθη άρεκτά τ' άποτελέσματα που μπορούσε να έχη ή νέα καταγγελία του αυστηρού προϊσταμένου του, έψιθύρισε:

«Επί τέλους, ως γίνη,ε.τι. θέλη ! Αν με διώξουν, θα πάω στον Καντινιό, που θα με βοηθήση να μ'ω στο Κονσερβατόριο, και ύστερ' από πέντε χρόνια, θα κερδίζω πενήντα χιλιάδες φράγκα το χρόνο. Α, τότε ό μπαμπάς θα ιδί και θα πεισθί, ότι ένας ήθοποιός αξίζει καλύτερα από ένα υπάλληλο Τραπεζίης, έστω και ταμιά!»

Ο μικρός γ.κ.ρ.ού.μ. έσταμάτησε άξαφνα έδώ, από τον θόρυβο μιας φιλονεικίας, που έγινε μπροστά στη θυρίδα του πατέρα του.

—Μα είνε άνυπόφορο! έφώναζε μια χονδρή άσχημη κυρία, που έσφιγγε το τσαντάκι της επάνω στο πλατύ στήθος της, για να μη της το αρπάξη δέξαια κανένας λωποδύτης. Είνε άνυπόφορο! Έπρεπε να πληροσφορθώ σε δέκα λεπτά και περιμένω έδώ τρία τέταρτα της ώρας!

—Κ' έγώ τριανταπέντελεπτά άκριβώς! ούρλιαζεν ένας άνυπόφορος.

Κάτι έκτακτο θα συνέβαινε βέβαια ετό κατάστημα, γιατί παρόμοιαι άργοπορίαι δεν ήσαν συνειθισμένα: στην υπηρεσία της «Πιστωτικής».

Ο Έρρίκος έτρεξεν άμέσως ετόν έμιλο εκείνο των δυσχερημένων πελατών, που μερικοί επιθεωρηται προσπα

«Μα είνε άνυπόφορο ! έφώναζε μια χονδρή κυρία.» (Σελ. 2, στ. γ΄.)

θούσαν να τους καθυσυχάσουν. Τ'όν ένδιέφερε αυτό το έπεισόδιο, γιατί συνέβαινε στο τμήμα του πατέρα του. Άκριβώς ή υπηρεσία των πληρωμών είχε σταματήσει έξαφνικά. Άντι να βλέπη τον πατέρα του στη συνήθη του θέσι, μπροστά στο τραπέζι του, τον έδλεπε από την θυρίδα στην πύ άπομακρυσμένη άκρη του γραφείου, με τη ράχη γυρισμένη προς τον κόσμο που έφώναζε!

Άνίσυχος ό Έρρίκος, του κάκου έπερίμενε από τον πατέρα του μια ματιά ή ένα χαμόγελο καθυσυχαστικό. Δεν μπορούσε να βλέπη παρά τους πλατείς ώμους του ταμιά, που άνεδοκατέβαιναν μ' ένα τρέμο σπασμωδικό, και τα χέρια του που έψαχναν με παραζάλη ετά μετάλλινα κουτιά με τα κινητά σκεπάσματα, όπου έβαζαν συνήθως τα χρήματα των πληρωμών. Τα κουτιά αυτά έφαινοντο άδεια!

Έξαφνα, ό Έρρίκος είδεν έντρομος

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΚΙ' ΑΚΑΤΑΙΒΑΤΑ

Άραπιτόμου.

κουφέτα κινίνου, που ή θεία της κ' ή μητέρα της έκριναν άπαραίτητο να της δώσουν. Το κάκου της έπροσήτησαν ότι άν δεν τα έπαιρνε, θα χειρότερευε. Έκείνη θα προτιμούσε τρία κουφέτα άληθινά. Επί τέλους ή θεία της της είπε:

— Άν τα πάρης, έγώ θα σου δώσω τριάντα λεπτά. Νά, μια δεκάρα το ένα!

—Μιά δεκάρα! έκαμε με περιφρόνησι ή μικρή άρρωστη. Και τ' είνε μια δεκάρα;

—Καλά ... πόσο θέλεις;

Η κατεργαρούλα έσκέσθη λίγες στιγμές κι' έπειτα είπε:

—Τρεις δεκάρεςτό ένα. Τρεις-τρεις έννηά.Μιά δραχμούλα άσημένια για τάρτλια.

—Α, μα είνε πολύ, καυμένη... Έλα πενήντα λεπτά. Νά.

—Μιά δραχμή, άσημένια κι' άκατέβατα!

—Έστω λοιπόν. Μιά δραχμή. Άνοιξε το στόμα σου.

—Α, όχι ! Πρώτα τη δραχμή.

—Τί, δεν μ' έμπιστεύεσαι;

τον πατέρα του να στρέφεται και να δείχνη ένα πρόσωπο τραγικώς πελιδνό, κάτι μάτια γουρλωμένα και άπλανή σαν τρελλού, που δεν έφαινοντο να τον άναγνωρίζουν.

—Μπαμπά !.. Μπαμπά !.. έφώναζε ό μικρός, κ' έκαμε να όρμήση.

Άλλά ένας επιθεωρητής τον άρπαξε άμέτως από το χέρι και τον έδγαλεν έξω από την αίθουσα.

—Δέν είνε τίποτα, του έλεγε, δεν είνε τίποτα. Άπλή λιποθυμία. Έλα μαζί μου.

Συγχρόνως, ό υπάλληλος έφώναζε 'ς ένα κλητήρα:

—Πληρωμές από τη διπλανή θυρίδα!

Έπειτα έπρωξε το γυαλί που έκλεινε τη θυρίδα του Σομώ.

—Άριθμός 27! έφώναζε σε λίγο ό κλητήρας με ρωνή Στέντορος, που σκέπατε κάθε θόρυβο.

(Έπεται συνέχεια). ΓΡ, ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

—Κι' άν δεν μου τη δώτης ύστερα;

—Κι' άν την πάρης έτού, και δεν πάρης τα κουφέτα;

—Τότε τίποτα, Άφίστε με!

Έτσι ή θεία βρέθηκε άναγκασμένη να.... προπληρώση. Και μόνον άρτού έβαλε στο χέρι τη δραχμή, ή μικρή άρρωστη πήρε το πρώτο κουφέτο, και πάλι με χίλια νάζια. Θα πάρη άρά γε ύστερα και άλλα;

Έγέλασα μ' αυτή τη σκηνή ή μητέρα όμως της μικράς δεν γελούσεκαθόλου.

—Όρίστε πώς καταντήσαμε ! μου είπε με λύπη και με θυμό. Για να πάρουν όποιοδήποτε γιατρικό, τα παιδιά μου πρέπει να πληρωθούν Κι' αυτή τη μόδα τους τη έδγαλε ό μεγάλος, ό Χριστάκης.

Έχει καταστροφή όλόκληρη ταρίφα, ό κατεργάρης, για όλα τα είδη των γιατρικών. Από το άπλο χαμομήλι ως το δεν ξέρω τί. Όσο πικρότερο, τόσο ακριβώτερο.

—Όστε για τα παιδιά σας, ή άρρώστεια είνε μια καλή έπιχείρησις...

—Καλλίτερη κι' από του φαρμακοποιού ! Σας βεβαιώ λοιπόν, ότι λιγώτερα πληρώνουμε στο φαρμακείο, παρά στο κρεβάτι.

—Τότε ξέρετε τί να κάμετε, κυρία μου; Άπό πάνω άπ' τα κρεβάτια τους να βάλετε μια έπίγραφη, όπως έχουν σε μερικά μαγαζιά: «Πιστωτής δεν δίδεται σήμερα» αύριο μάλιστα !

—Έγώ θα προτιμούσα, είπε ή μητέρα, να κρεμάσω από πάνω άπ' τα κρεβάτια τους μια καλή βέργα. Άλλά δεν μ' άρνείη ή θεία τους που τα ντανιάρίζει.

Δέν ξέρω τί απέγινε. Άλλ' αυτή τη σκηνή δεν σας τη γράφω μόνον για να γελάσετε. Άν την έξετάσετε καλά, θα ιδίητε ότι το κομικό της σκεπάσει ένα μικρό δράμα. Ω ναι ! δεν είνε κα

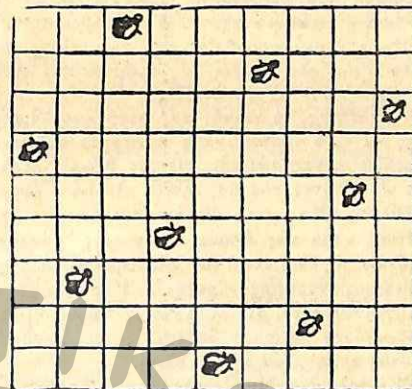
ούλου για γέλια ή θέσις των γονέων, που υποχρεώνονται να πληρώσουν τα παιδιά για να κάμουν το χρέος των ! Διότι ένα χρέος είνε και το να παίρηη κανείς, όταν είνε άρρωστος, τα γιατρικά που του διορίζουν... Η σωματική άρρώστεια των παιδιών είνεπορεϊ να περνά και με τα πληρωμένα γιατρικά, όπως και με ταυθόρμητα. Τους μένει όμως μια άλλη, άρρώστεια ψυχική, άρρώστεια του χαρακτήρος. Σωζονται από το ένα μέρος και καταστρέφονται από το άλλο. Γι' αυτό οι γονεΐς των είνε δυστυχισμένοι. Βλέπουν άπλούστατα, ότι δεν έχουν καλὰ παιδιά. Η μήπως είνε έχετε την ιδέα, ότι είνε καλό παιδί, εκείνο που βασανίζει τους γονεΐς του για να πάρη λίγο κινίνο, και δεν το παίρηη άν δεν του δώσουν μια δραχμή. «άσημένια κι' άκατέβατα» ;...

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Βλέπε «Όδηγόν Συνάσκησιν» Κεφ. ΙΒ΄.]

α΄.) Πρόβλημα.

Άπό τας έννέα αυτές μύγας, καμιά δεν εύρίσκεται επί της αυτής γραμμής με άλλην, ούτε καθέτως ούτε όριζοντίως ούτε διαγωνίως. Ζητείται να μετατεθούν τρεις οίαιδήποτε μύγαι, καθεμία εις διπλάνον της τετραγωνίδιον, και πάλιν, καμιά μύγα να μην εύρίσκεται επί της αυτής γραμμής με άλλην, ούτε καθέτως ούτε όριζοντίως, ούτε διαγωνίως.

β΄.) Πάινιον.

Έστάλη υπό της Μεγάλης Ελλάδος

Ίδου δέκα σπέρτα. Ζητείται να φαιρεθούν τρία και να μείνουν έξ.

γ΄.) Διά τους Παλλομαδεΐς

Έστάλη υπό του Ήρώος των Βαλκανίων

I**n d*s y**x, l**n d* c***r

Νάναγνωσθί το Φωνηεντόλιπον τούτο.

Αύσεις του 51ου φύλλου

α΄.) Ίατρος, φαρμακοποιός, δικηγόρος, έμπορος, διδάσκαλος. — β΄.) Τίγρις. — γ΄.) L'oiseau.

ΜΕΓΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ — ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περίληψις τοῦ Πρώτου Μέρους.—Οἱ νέοι συνδρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ παρακολουθήσουν καὶ αὐτοὶ τὸ Δεύτερον τοῦτο Μῆρος τῆς «Κασσετίνας», ἀφοῦ ἀναγνώσουν τὴν κατωτέρω περίληψιν τοῦ Πρώτου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Διαπλάσιν» τοῦ 1915.

Ἀπὸ τὸ δωμάτιον ἐνὸς νεαροῦ τεχνίτου χρονογράφου, τοῦ Μωρίς Ζιλλάρ, ὁ ὁποῖος εἰργάζεται εἰς τὸ κατὰστημα «Βοιττιέ καὶ Σα» τῆς Ρουένης, ἐκλάπη μία κασσετίνα, τὴν ὁποίαν ὁ νέος εἶχε πάρῃ πρὸς ἐπισκεψὺν. Ἡ κασσετίνα αὕτη, ἀνήκουσα εἰς τὸν μαρκησίον Ζάν Δερινύ, περιείχε ἐπιστολάς πολὺ σπουδαίας διὰ τὴν οἰκγένειαν.

Ἦτο ὁμοῦς κλειδωμένη εἰς τρόπον, ποῦ κανεὶς δὲν ἤμποροῦσε νὰ τὴν ἀνοίξῃ. Ὁ κλέπτης, ὁ νεαρὸς καὶ περίφημος διακροχὴς «Ρ», ὁ ὁποῖος κατὰ περίεργον συμπτωσιν ὁμοιάζει καταπληκτικῶς μὲ τὸν Μωρίς Ζιλλάρ, εἶνε υἱὸς αὐτοῦ τοῦ μαρκησίου Δερινύ, ὁνόματι Ροδόλφου. Καὶ μετὰ σειράν περιπετειῶν ἀφανταστικῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ νεαρὸς χρυσοκόμος κυνηγῶν ὡς ντεντέκτὸν κλέπτην του, ἀπέδειξεν θαυμασίον θάρρος καὶ εὐφυΐαν. Ὁ «Ρ» συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς τὸ Λονδίνον. Ἐκεῖ ὁμοῦς εἰς τὴν κατοχὴν του τὰς ἐπιστολάς τῆς κασσετίνας καὶ τὰς κρυπτὰς ἐν ἀγνοίᾳ ὅλων.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐμπέσει εἰς τὰς γέρας μίας συμμορίας κακοῦργων τῶν λεγομένων «Ἀνικητῶν», κατορθώνει νὰ παλευθῇ, σὺν δὲ ἀπὸ ἑνα μεγάλον κίνδυνον καὶ τὸν ἐξπλουτοῦν Ἀμερικανὸν Οὐίλλιαμ Χόλκερ, ὅταν ἐταξίδευσεν μετὰ τῆς οἰκογενείας του διὰ τῆς θαλάμηγος τοῦ «Καρχαρίας». Ὁ Ἀμερικανὸς αὐτὸς αἰσθάνεται μεγάλην συμπάθειαν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν νεαρόν ντεντέκτ. Μωρίς Ζιλλάρ, καὶ ἐπιστρέφει μαζί του εἰς τὸ Λονδίνον.

Ἐν τῇ μεταξὺ, ὁ κλέπτης «Ρ» πληροφορεῖ τὸν πατέρα του μαρκησίον Δερινύ, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ του εἶνε φυλαγμέναι εἰς μέρος, ὅπου μόνον αὐτὸς γνωρίζει, καὶ τοῦ προτείνει νὰ τοῦ τὰς δοῖται, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τὴν διευκολύνῃ τὴν δραπέτευσίν του ἀπὸ τὰς φυλακάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Μία πρότασις τοῦ Μωρίς Ζιλλάρ.

Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ εὐρίσκεται ἀπὸ δύο ἡμερῶν εἰς τὸ Λονδίον. Εἶχε μάθῃ τὰ κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ «Ρ», τὴν ὁποίαν βεβαίως ὁ πατέρας τοῦ κλέπτου δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ δεχθῇ, καὶ ἀφοῦ ἐσκέφθη ἐπὶ μακρόν, μετέβη πρὸς ἐπισκεψὺν τοῦ μαρκησίου καὶ διὰ τῆς διαφυγῆς καὶ σταθερᾶς φωνῆς του, τῷ εἶπε :

— Κύριε Δερινύ, ἦνρα μίαν λύσιν. Ἐνὰς, μόνον ἕνας τρόπος ὑπάρχει! Ἀλλὰ θὰ μοῦ ὑποσχεθῇτε πρῶτα, ὅτι θὰ συγκατατεθῇτε νὰ τὸν μεταχειρισθῶ.

— Ἀφοῦ τὸ προτείνετε σεῖς, θὰ πῇ ὅτι εἶνε πρᾶγμα ποῦ γίνεται.

— Σύμφωνοι λοιπόν:

— Ναί, θὰ συγκατατεθῶ. Ἔχω πλήρη ἐμπιστοσύνην σὲ σῆς... Καὶ ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ τρόπος;

— Ἰδοῦ. Ξέρετε πόσον ὁ «Ρ», θέλω νὰ πῶ ὁ Ροδόλφος, μοῦ ἐμοιάζει.... Θὰ ἤμποροῦσα λοιπὸν νὰ τὸν ἀντικαταστήσω, ὥς ποῦ νὰ λάθῃ καιρὸν νὰ δραπέτευσῃ...

— Μοῦ προτείνετε δηλαδὴ νὰ σᾶς ἀρίσω νὰ πάρετε τὴ θέσιν του στὴ φυλακὴ; ἀνέκραξεν ἐκπληκτικὸς ὁ Μωρίς Ζιλλάρ.

— Ἀκριβῶς... γιὰ δύο τρεῖς ἡμέρας μόνον.... Κι' ἄμα ἐμπληρώσῃ τὴν ὑπόσχασίν του, δηλαδὴ ἄμα σᾶς ἐπιστρέψῃ τὰ γράμματα, τοῦ δίδομε λίγα χρήματα καὶ τὸν ἀρίνομε νὰ φύγῃ, στήν Ἀμερικὴν....

— Καὶ σύ... σύ, δυστυχισμένε; Πῶς θὰ σ' ἐλευθέρωναι ὕστερα;

— ὦ, εὐκολώτατα! Δὲν μπορεῖ νὰ με κρατήσουν στὴ φυλακὴ, ἄμα θάποδω δειχθῇ ὅτι δὲν εἰμαι ἐγὼ ἐκεῖνος ποῦ κατεδικάσθη. Συνεβουλεύθην ἕνα δικηγόρον δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ὁ νόμος εἶνε ρητός, κύριε Δερινύ. Θὰ ἰδοῦν ὅτι μ' ἐφυλάκισαν ἀντ' ἄλλου, καὶ θὰ με ἀρίσουν.

— Δὲν θὰ λάβω μέρος ποτὲ σὲ τέτοια κωμωδία! ἀνέκραξε μὲ θυμὸν ὁ Μωρίς Ζιλλάρ.

— Μοῦ ὑποσχέθητε ὅμως ὅτι θὰ συγκατατεθῇτε, παρετήρησε μὲ κάποιαν μορφήν ὁ Μωρίς Ζιλλάρ.

— Μὰ δὲν ἤμποροῦσα νὰ φαντασθῶ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ σὲ κάμω νὰ ὑποστῇς, τὸ αἶσχος τῆς φυλακίσεως!

— Τὸ αἶσχος; Μὰ δὲν ὑπάρχει ἐδῶ αἶσχος. Θὰ ὑποτεθῇ ὅτι εἶμαι ὅσῳ τῆς ὁμοιότητός μου μὲ τὸν «Ρ». Ὅτι κατεδικάσθη κατὰ λάθος.

— Δὲν εἰμπορῶ νὰ δεχθῶ τέτοιο πρᾶγμα. Ἀπολύτως ἀδύνατον!

— Μὰ σᾶς παρακαλῶ!... Τρεῖς μόνον θὰ τὸ ξεῦρουμε ὅλοι — ὅλοι! Ὁ «Ρ» ποῦ τὸ συμφέρον του θὰ εἶνε νὰ σιω-

πήσῃ, σεῖς καὶ ἐγώ. Κανέναν ἄλλον!...

— Μὰ δὲν γίνεται, φίλε μου! Ὁ Ροδόλφος εἶνε πολὺ καιρὸ στὴ φυλακὴ. Σὺ πάλι, μετὰ τὸ κατόρθωμά σου στὸν «Καρχαρία», εἶγινες πασίγνωστος.

— Ἰσα-ἴσα ποῦ ἡ ὑπόθεσις τοῦ «Καρχαρίου» μᾶς σώζει, διέκοψεν ὁ Μωρίς Ζιλλάρ. Πῆτέ μου καὶ σεῖς, ὁ «Ρ» δὲν θὰ εἶχε καλλίτερον ἀπὸ μένα τὴ θέσιν του στὴ συμμορία τῶν «Ἀνικητῶν»; Ἀς ὑποθέσωμεν λοιπὸν, ὅτι ἐγὼ συνελήφθην εἰς τὸ Ντροῦλι - Λαίν, καὶ ὁ «Ρ» συνελαιρίσθη μὲ τὸν Μάκ - Βέιρ, τὸν ἀρχηγὸν τῶν «Ἀνικητῶν» διὰ νὰ κλέψῃ τὰ μαργαριτάρια τοῦ κ. Χόλκερ. Ἐ, εἶνε πολὺ φυσικὸν νὰ πιστευθῇ, ὅτι ὁ «Ρ» ἐξακολουθεῖ νὰ περᾷ ὡς Μωρίς Ζιλλάρ πλησίον τοῦ Οὐίλλιαμ Χόλκερ, διὰ νὰ τὸν κλέψῃ εὐκολώτερα, παραδείγματος χάριν, χωρὶς νὰ μοιρασθῇ με τοὺς «Ἀνικητῶν», τοὺς ὁποίους ἐπρόδωκε καὶ ἐξερρωτόθη. Ἐπίσης εὐκόλα θὰ πιστευθῇ ὅτι καὶ σεῖς ὁ ἴδιος ἐξηπατήθητε ἀπὸ τὸν «Ρ», αὐτὰς τὰς δύο ἡμέρας, καὶ τὸν ἐδέχεσθε ἐδῶ ὡς Μωρίς Ζιλλάρ.

— Ἀλλ' εἶδα καὶ ἀνεγνώρισά τὸν υἱὸν μου τὴν ἡμέραν ποῦ συνελήφθη, ἐνώπιον τοῦ ἀστυνόμου τὸ λησμονεῖς αὐτό;

— Θὰ τὸ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν συγκίνησιν ποῦ σᾶς κατέλαθεν ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ἠπατήθητε καὶ σεῖς ὁ ἴδιος ποτὲ μάλιστα δὲν θὰ ἐννοοῦσατε τὸ λάθος σας, ἐὰν ἐκεῖνος ποῦ ἐπερνοῦσε πλησίον σας ὡς Μωρίς Ζιλλάρ, δὲν ἐφανερώνατο μόνος του. Ἀπὸ τὴν στιγμήν λοιπὸν ποῦ ὁ νέος, τὸν ὁποῖον ἐξελαμβάνετε ὡς τὸν Μωρίς Ζιλλάρ, τὸν ἤρωα τῆς ὑποθέσεως Χόλκερ, δὲν θὰ εἶνε ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, ἔπεται ἀναγκαστικῶς ὅτι ὁ Μωρίς Ζιλλάρ εἶνε κλεισμένος εἰς τὴν φυλακὴν. Θὰ κάμετε τότε τὰ κατάλληλα διαδράματα καὶ θὰ μ' ἐλευθερώσουν.

— Ἀλλὰ πῶς θὰ πάρῃς τὴν θέσιν τοῦ Ροδόλφου;

— Μὲ μίαν ἐπίσκεψιν. Θὰ ζητήσετε νὰ ἰδῇτε τὸν υἱὸν σας. Ὁ σᾶς συνοδεύῃ

στὴ φυλακὴ καὶ ἕνας γέρος κύριος, μὲ ἄσπρα γένεια, σκυρτῶς, τσακισμένους ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτώνων... Κατὰ τὴν εἰσόδον, ὁ γέρος κύριος θὰ εἶμαι ἐγὼ. Κατὰ τὴν ἐξόδον, ὁ γέρος κύριος θὰ εἶνε ὁ Ροδόλφος. Τὴν ἴδιαν ἡμέραν, ὁ δὴθεν Μωρίς Ζιλλάρ, ποῦ ὅλος ὁ κόσμος νομίζει ὅτι εὐρίσκεται ἐδῶ, εἰς τὸ Βασιλεῖον Ξανδοσχεῖον, μαζί τους, φανερώσει τὴν ταυτότητά του καὶ δραπέτευσιν. Αὐτὸς, ὁ δραπέτης, θὰ εἶνε πρᾶγματι ὁ Ροδόλφος, ἐάν, ἐννοεῖται, σᾶς ἀποδώσῃ τὰς ἐπιστολάς. Ἐλθετε τότε εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, φανερώνατε τὸ λάθος σας, γίνεται μίαν μικρὰ ἀνακρίσις

καὶ ἀποφυλακίζομαι ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων. Πῆτε μου τώρα ὅτι δέχεσθε! Εἶνε τὸ ἀπλούστερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου.

— Θὰ σκεφθῶ, εἶπε στενάχων ὁ μαρκησίος. Δὲς μου εὐλογίαν καιρὸν νὰ ἐξετάσω τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ. Ὡς τὸ ἔραδον θὰ σοῦ ἀπαντήσω.

Ἀλλ' ὁ πατέρας τοῦ Ροδόλφου, μολοντὶ τὸν ἀπετροπίαζεν ἡ κωμωδία, δὲν διέκειτο πλέον θυμηνῶς πρὸς τὸ σχέδιον. Ὅσον τὸ ἐσυλλογίζετο, τόσο ἀνεγνώριζεν, ὅτι ἦτο ἡ μόνη λύσις, ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ ικανοποιήσῃ τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ υἱοῦ του καὶ νὰ λάθῃ ἐπὶ

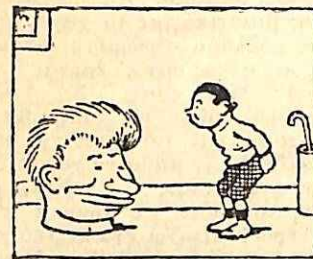
τέλους εἰς τὴν κατοχὴν του τὰς πολυτίμους ἐπιστολάς ποῦ τῷ εἶχε κλέψῃ μὲ τὴν κασσετίναν.

Πρὸ πάτης ὁμοῦς ἀποράσεως, ἔπρεπε νὰ δεδαιωθῇ ὅτι ὁ «Ρ» τῷ εἶχε τὴν ἀλήθειαν, δηλαδὴ ὅτι ἐγνώριζε πρᾶγματι τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκοντο αἱ ἐπιστολαί.

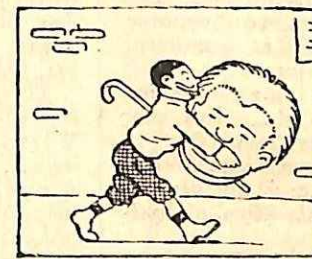
Ἐπείθετο τότε καὶ ἀπεράσισε νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν φυλακισμένον, μὲ τὴν πολὺ εὐλογον πρόφασιν, ὅτι θέλει νὰ τὸν ἰδῇ ἀκόμη μίαν φοράν, διὰ νὰ πεισθῇ ἐντελῶς περὶ τῆς ταυτότητός του.

(Ἐπεται συνέχεια) Π. ΠΥΡΓΩΤΟΣ

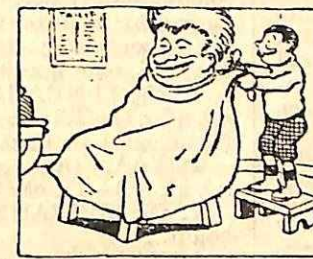
ΠΩΣ ΤΗΝ ΕΠΛΘΕΝ ΕΝΑΣ ΚΟΥΡΕΥΣ

Ὁ μικρὸς Παντελάκης ἀγαπᾷ πολὺ νὰ κἀν ἄστυα. Μία μέρα ποῦ ἔλειπαν οἱ γονεῖς του, ἔκαμν ὅλον ὅλον τὴν ἀποθήκην καὶ ἐστρώσατο μὴ κεφάλαια ἀπὸ κερτῶν, ποῦ εἶχε χρησιμεύσῃ τῆς Ἀποθήκης. — ὦ οἶα κεφαλὴ καὶ ἐγκέφαλον σὺ εἶμι! — ἐφώ-

ναξεν ὁ Παντελάκης. «Ἐχω ὅμως ἐγὼ καὶ γι' αὐτὸ θὰ παίξω μὴ φάρσα τὸν γείτονά μου τὸν κουρέα. — Παραφύλαξε λοιπὸν μὴ στιγμήν ποῦ ὁ γείτονας εἴλπειν ἀπὸ τὸ μαγαζί του, καὶ ἐκώθη μεσά. Ἐκεῖ, μὲ τὴν ὑποστήριξιν ἐνὸς μακαρτοῦ, ἐγκα-

θίδρουε τὴν κεφαλὴν του σὲ μίαν πολυθρόνα, τῆς ἐπέρασε ἕνα πενιὸ υἰάρο, τῆς ἔβαλε καὶ μίαν πετσέταν, καὶ κρυφθὲς στὸ παραμάγαζο. Ἀπὸ ἐκεῖ, μὲ τὴν πύχονόρῃ του φωνή, ἀφίσε νὰ φωνάξῃ : «Ἐ, μάλιστα!... ποῦ εἶσαι; Ἐνὰς κύριος! Δὲν ἔρχε-

σαι λοιπὸν... Ἐλα καὶ βιάζεται! — Ὁ κουρέας, τσακίσθηκε τότε νὰ ἐπιστρέψῃ, φωνάζων : «Διατάξατε! ἐνὸς ὁ Παντελάκης ἔδωκεν ἀπὸ τὸ παραμάγαζο καὶ ἔχοντο κάτω ἀπὸ τὴν πολυθρόνα τοῦ ἀνδρείκελλου του. — Ὁ κουρέας, ἀπὸ τὴν βία του

νὰ περιποιηθῇ τὸν πελάτη, δὲν τὸν παρατήρησε καλὰ, ἀλλ' ἀμέσως τοῦ ἔκαμε τὴν τυπικὴ ἐρώτησιν : «Τὰ μαλλιά σου γένεαν;» Ὁ Παντελάκης, ἀπὸ κάτω, ἔλαξε τὴ φωνή του καὶ ἀπεκρίθη : «Μόνον τὰ μαλλιά. Σὺρρίξα ὅμως! — Μαλι-

στα, κύριε!» εἶπεν ὁ κουρέας καὶ ἐπῆρε εὐθὺς τὸ ψαλλίδι του. Ἐνῷ λοιπὸν αὐτὸς ἐκούρευε τὴν περρούκα, ποῦ ἦταν κολλημένη στὴν κεφαλὴν τοῦ Παντελάκης, κρίνον ὅτι δὲν ἦτο πολὺ ἀσφαλὴς κάτω ἀπὸ τὴν πολυθρόνα, βγήκε σιγά - σιγά, γὰρ

στῆρας ἀνέμισε ἀπὸ τὰ σκέλη τοῦ κουρέως καὶ ἔφθασε εἰς τὴν πόρτα. — Ἐν τῇ μεταξὺ ὁ κουρέας ἐσυλλογίζετο : «Περίεργος πελάτης... Δὲ βιάζει λέει! Ἐγὼ ὅμως μὴ κεφαλὴ!... Ἰσοκέφαλος θὰ εἶνε ὁ κακώτερος. Καὶ φαίνεται ξένος, γιατί πρώτῃ

φορὰ τὸν βλέπω τὸ μαγαζί μου... — Ἀφοῦ ἐτέλειωσε τὸ κουρέμα, ὁ κουρέας ἔκαμε καλὸν νὰ τοῦ προτείνῃ : «Θέλετε καὶ φρεζόν; Ἐξήντα λεπτά μόνον! Ὁ πελάτης, ἐννοεῖται, μιλᾷ. Καὶ ὁ κουρέας, ἐκλαβάνων τὴν σιωπὴν ὡς συγκατάθεσιν, τοῦ

ἔκαμε καὶ μίαν καλὴν φρεζιόν, καὶ τέλος παρουσίασεν εἰς τὸν πελάτην ἕνα καθρεπτάκι τοῦ χειροῦ, τὸ ὁποῖον, ἐννοεῖται, ἐκεῖνος δὲν κατέβηκε νὰ πάρῃ. — Ἀλλ' οὔτε τοῦτο παρεξήγησε ὁ κουρέας, ἀλλὰ τοῦ βόγαλε τὸ πενιούρα, λέγων γελαστός :

«Μὲ τῆς βγαίεις, κύριε. Κούρεμα καὶ λούσιον, τὸ ὅλον ἕνα φράγκον! — Ἀλλὰ ὦ, δυστυχία σου! Τώρα μόνον βλέπει τί εἶδους ἦτο ἐκεῖνος ὁ πελάτης... Ἐλ, φωνάζει, καὶ νῆξεραι ποῖός μ' ἔκαμε νὰ χάσω τὴν ὥραν μου καὶ τὴ φρεζιόν μου! Νὰ τὸν

ἤξευρα, θὰ τοῦκαμν ταῦτά σου σὺν τοῦ χαϊδάρου! — Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ὁ Παντελάκης δὲν ἔσπευσε νὰ τὸν πληροφορήσῃ. Μόνον ὕστερα, ὅταν τοῦ πέρασε ὁ θυμὸς, ὁ μικρὸς τοῦ τὰ εἶπε ὅλα, τοῦ ἐπλήρωσε τὴν ζημίαν, γιατί δὲν ἦταν κακὸ παιδί, —

καὶ τὸν εὐχαρίστησε ποῦ τὸν ἔκαμε νὰ γελάσῃ. Τότε ἐγέλασε καὶ ὁ κουρέας, γιατί καὶ αὐτὸς δὲν ἦταν κακός... «Εἰ καμιά φορὰ, ἕνα ξευπνο ἀστειό, χωρὶς κακὰς συνέπειας, εἴμπορεῖ καὶ νὰ συγχωρηθῇ. ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

παροφάτος "Ελλην. α. (Ε. Μ.) Θηλυκός Διάβολος. α. (Ε. Σ.) Μαγεμένο Βασιλόπουλο. α. (Α. Κ.) Σφίγγς. α. (Α. Π.) "Ελλην. α. (Δ. Φ.) Σπλαγχνικός Μικροσπίτης. α. (Κ. Ν.) Εὐαγγέλιος ὁ Ἀρκάς. α. (1916) Μαθητοὶ τῆς Χάριτος. α. (Γαλλίς.) Λαοσοσιακὸν Ἀγκαθάκι. α. (Ν. Π. Π.) Τρελλὸς Κεφαλλονίτης. α. Χουδὸ Συνεργάτις. α. (!!!) Πέτρα τοῦ Κόρακος. α. (!!!) Φόρκυς. α. (!!!) Δίκον Χαρὰς. α. (!!!) Δομημένο Κῆμα. α. (ποίη;) Ναυτὴς τοῦ Βουνοῦ. α. (Γ. Γ.) Πέριστεο. α. (Χ. Π.) Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς. α. (Ι. Κ.) Ὠραία Κόρυμνα. α. Ἡρώς τῶν Παρισίων. α. Λύρα τῆς Σαπφούς. α. (Ν. Δ.) Ἐθνικὸν Ἰδεώδες. α. (!!!) Κάκια. α. (πρώην) Ὀμηρίδης) Βόρειον Σέλας. α. Τρελλὴ Κοσματοποιία. α. (Φ. Κ.) Νήσος τῶν Ἀνθέων. α. (Ν. Σ.) Ἀνθοπώλις τῆς Βενετίας. α. (Β. Ο.) Ἀπόρος τῆς Ἐλευθερίας. α. (Δ. Σ.) Ἀρθοπαρομένη Χίος. α. (Ε. Ρ.) Ἀρματολὸς τοῦ «21». α. (Ο. Π.) Πολεμιστὴς τοῦ «21». α. (Α. Χ.) Μαγαθονομάχος. α. (Β. Μ.) Χουσανγί. α. (Β. Γ.) Ἀντοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου. α. (Ε. Γ.) Ζινέττα. α. (Α. Σ.) Ἀπόγονος τοῦ Καίσαρος. α. Κόρη τῆς Ἰδης. α. (Ε. Δ.) Μακεδόν. α. (Α. Α.) Φειδίας. α. Δαρνοστεινὴς Βασιλεὺς. α. (Π. Α.) Κλειόβουλος ὁ Ἀνδριος. α. (Ε. Μ.) Φιλομήτωρ. α. (Γ. Ξ.) Μιρέλα. α. (Ν. Κ.) Ἀπτεὸς Νίκη. α. (Ι. Κ.) Φιλελεύθερη Κερκυραία. α. Κίμων ὁ Ἀθηναῖος. α. (ΚΠ) Γεώργιος Α'. α. (ΔΓ.) Ἀστὴρ τῆς Ἐλευθερίας. α. (ΓΓ.) Δοξαμένο 1912. α. (ΡΚ.) Κόρης τοῦ Λοιζεμβούργου. α. (ΑΚ.) Ἡρώς τῆς Κλεισόβης. α. (ΠΜ.) Ρεϊνέττα. α. (!!!) Ἁγία Σοφία. α. (ΑΣ.) Ἀχρονστερὴς Κνωσίου. α. (ΑΦ.) Ἡρώς Ἑλληνοπούλα. α. (ΜΠ.) Ὠαιοπαθής. α. (ὀπαδ.) Πειραχτ. Δοξαμένο Γαλανόλενη. α. (ΠΒ.) Ἀστὸς τῆς Ἡλείου. α. (ΑΒ.) Ἡ Παιονική Ψυχὴ. α. (ΠΜ.) Ἐγγενὲς Ἰδανικόν. α. (ΚΣΣ.)

Ἀνανεώσεις ψευδονύμων ἐλλείπει γὰρ οὐδὲν ἢ δημοσιεύσων εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νὰ ταλλάξουν: ὁ Μικρὸς Πρόσκοπος (0) μὲ Ἑλληνα Πρόσκοπον, Μικρὸ Ἡπειρώτικον, Μεγάλῃν Ἑλλάδα, — ἡ Νουταγία (0) μὲ Μεγάλῃν Ἑλλάδα, Φούλιαν, Μελίονσαν Ἡρώδα, Τριζυρίαν, Τελέστιαν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Νουταγίας (α' καὶ γραμματισμὸν αἰγυπτιακὸν εἰμπορεῖς νὰ στείλῃ, καὶ δευτέρου ψευδώνυμον νὰ πᾶσιν) Ἀνθος τῶν Λειμώνων (πολὺ συγκινητικὴ ἡ ἱστορία τοῦ μικροῦ σου πρόσφυγος) Τρελλὴν Ναυτοπόλεον (Ἑλλάδα, εὐχαριστῶ γὰρ τὸ ἐγγενὲς καλὰ) Ἀστὴρ τῆς Δόξης (Ἀστὴρ, ἐκλήθησαν) Ἑλλάδα τοῦ Κωνσταντίνου (συγγνώμη καὶ Ἀσκήσεις ἐκλήθησαν) Ἀντόνομον Ἡπειρον (βραβεῖον ἐστὶν) Μεγάλῃν Ἑλλάδα (ἐστὶν) Θαλασσοπούλη τοῦ Στόλου (α. ναι, καὶ τέτοια εὐμορρα, Τεχνάσματα, Ὅτι καὶ Ἀπάτας κτλ. εἰμπορὸν καὶ τὴν νὰ δημοσιεύσῃ) Παλάτι (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐσιπᾶσθαι ἀλλὰ νὰ μὴ γράφῃς τώρα!) Διοικητὴν Κιθάραν (ἐκλῆθαι, εὐχαριστῶ, ἐστὶν) Μίαν Τρελλοῦσαν (νὰ σου γράψῃ ὁ μικρὸς ἀδελφός) πολὺ ὄρατο τὸ γραμματικὸν σου) Ἐλευθεροθεῖσαν Ἡπειρον (βραβεῖον ἐστὶν) Μεγαξεδέμο Μπουκτικὴ (ὁ Ὁδηγὸς τὰ λέγει ὅλα καὶ διὰ τὸν καλὸν) Ναυτάκι τῆς Δήμου (βραβεῖον ἐστὶν) Μαγεμένο Βασιλόπουλο (εὐχαριστῶ διὰ τὴν γράφην) Πέτρα τοῦ Κόρακι (γράψι μου σὺν καὶ μὲ προσοχὴν εἰς τὴν ὀρθογραφίαν) Ἐθνικὸν Ἄσποντον, Πολύμητιν Ὀνυσοῦ, Ἀρματομένο Σίφρος, Μέγαν Ναυτολόγον, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστὰς ἔλαβον μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ὑπεκρίνω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀρχὴ τοῦ 154ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Δεκεμβρίου — Μαρτίου.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 24 Ἰανουαρίου. Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ δημοσίευσίς ἐγκυρμένων Ἀσκήσεων ἐκ τῶν Συλλογῶν τοῦ 153 Διαγωνισμοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἐξακολουθήσῃ καθ' ὅλην τὴν ἐξαμηνίαν. Συλλογαὶ Ἀσκήσεων εἰναι ἀκόμη δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Δεκεμβρίου. Τὰ ποτελέσματα τοῦ γ' ἔτους 151ου Διαγωνισμοῦ, θὰ δημοσιεύσων λίαν σύντομος.

1. Δεξιόγραφος

Πρόδλμ' ἔλτο ὡς τὰ τῶρα.

Οἱ σοφοὶ τῶχον ἀρίστη...

Σ' ἐνα ἐπὶ ῥοτμὰ ὅμοις χρόνῳ

Ἐνα ἐπὶ ῥοτμὰ ἀν' αὐτὴν ῥοτμῇ.

Στὴ στιγμὴ θὰ μᾶς τὸ λύσῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κάκας

2. Στοιχειόγραφος

Μὲ κεφαλὴν, τῆς κεφαλῆς ἐντός.

Ἀκέραιον, τῆς κεφαλῆς ἐκτός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τρελλοῦ Κεφαλλονίτου

3. Στοιχειοτονόγραφος

Εἶμαι κάποιος φαγιτό.

Παστομένο, ὁρεκτικό.

Μ' ἂν προσθέσῃς ἐνα γράμμα

Καὶ τὸν τόνον καταβάσῃς.

Νῆσι τότε τῆς Ἑλλάδος

Θὰ ἴδῃς καὶ ὅς θανύσῃς.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς

4. Μεταγραμματισμός

Βγάλε κάπα, βγάλε σίγμα

Καὶ θὰ ἴδῃς εἰς τὴν στιγμὴν.

Ἀπὸ στρατηγὸν Ἀθηναῖον.

Τοῦ Χριστοῦ μὲς μετῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καλλιτέχνου Φειδίου

5. Πυραμὶς Ἀντεστραμμένη

*** + * * * * * = Ὀμηρικὸς βασιλεὺς.

* * * + * * * = Φυτὸν ἐλῶδιμον.

* * * + * * * = Ἐργαλειὸν σιδηροῦργ.

* * * + * * * = Χρονικὴ διαίρεσις.

+ Οἱ σταυροὶ ἀρχαῖος θεός.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κωνσταντίνου

6-8 Ἀστεῖα Παροράματα

1. — Ὁ γέρος εἶναι νῆσος.

2. — Ὁ Τάγος εἶναι ζῶον.

3. — Ὁ κόμπος εἶναι ἦχος.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ναυαῖου τῶν Σπετσῶν

9. Λογοπαίγνιον

Ποία εἶναι ἡ καλλιτέρα πόλις:

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βουλγαροφάγου Ἑλλήνος

10. Ἑλληνοσύμφωνον

οὐεῖ - εὐεο - εἰου - η - αὐ

Ἐστάλη ὑπὸ Φλωρεντίας Κυπριώτου

11. Γρίφος

ΤΟ Τ Ο Κ

ΚΑΘ' Ο Κ

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Θαλασσοπούλου τοῦ Στόλου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ις—1

Συνάδελφοι! Ἀποφασίζω νὰ ἐκθέσω ὅλην τὴν πίστην ἐν τῷ ἐρετικῷ Ἀποφασισμῷ. ὅταν ἀποδέλω εἰς πλήρῳ φιλοδοξίᾳ τὸν ὅδε εἰς πρόθεσιν νὰ πολεμήσω τοὺς ἄλλους ὑποφύγους, ἀλλὰ μόνον διότι ἐμποροῦμαι ὑπὸ μᾶς ἱερῆς ἰδέας, ὅτι πρέπει νὰ βραβεύεται ἐν τοῖς ἐκστότε Δημοφύγισμασι ἐν ψευδώνυμον κληθεὶς ὑπέρροχον. Νομίζω, ὅτι τὸ ψευδώνυμον μου συγκεντρώνει: Πόλιν, Πίστην, Πατρίδα, καὶ τὰ κατάλληλα προσόντα, ὅπως τυχὴ τῆς τιμῆς ταύτης καὶ, ἐυελπιστῶν ὅτι πάντες θέλετε ἐκδοῦμαι

μὲ ὑποστηρίξει, ἀπευθύνω ὑμῖν μυστικὰ ἐκ προτέρου εὐχαριστίας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τῶν Συλλογῶν ἙΛΛΗΝΟΝΙΑΣ — ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ —

ΠΑΤΡΙΣ

Ις—2

Κατέρχομαι εἰς Δημοφύγισμα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ. Παράκλησιν πασάντων νὰ μὲ ἀναστήσωσι...

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

Ις—3

Ψηφίσате καὶ τὰ ὑπέρροχα ψευδώνυμα «Δοξαμένη Ἑλλάς» καὶ «Εὐδωνάκι».

Πειρακτήριον

Ις—4

Ἐπαυθόρεται ἐντὸς ὁλίγου ἡ «Νέα Ἑλλάς». Τὸ Εὐγενὲς Ἰδανικὸν μετὰ πολλῶν φίλων τῇ προτροπῇ μου ἐπανερχεται εἰς τὴν Διαπλαστικόν. Προσεχῶς ἀναμεινται ἐκλήσεις.

Πειρακτήριον

Ις—5

ΝΙΚΟ, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐορτῆς σου, σοὺ εὐχομαι ἐκπλήξωσιν πάσης γλῶσσης ἐλπίδος σου καὶ ἐπὶ πολλὰ.

Ἰνδαλμα τοῦ Ἑλληνομοῦ

Ις—6

Φορὴ τῆς Πατρίδος, δέχομαι. Ἡρώς τοῦ 21, ἐπιθωρὸς ἀνταλλαχὴν ὀνομάτων διὰ Μ. Μυστικῶν δέχσασθαι.

Μία Τρελλοῦλα

Ις—7

ἔχομαι κατὰ ποστὰν ἀνεὶ ἀνταλλαγῆς μέχρι τέλους Ἰανουαρίου. Τὰ δύο ὠριότερα βραβεύσω ἕκαστον μὲ τὸ μόνον δραχ. 2,50. Ἐλευθεροθεῖσα Ἡπειρος, Poste Restante, Τριζυρία (Θεσσαλία).

Ις—8

Ἑλληνοπούλα!! τὸ ἀπὸ παλμῶς καὶ ὕμναις γεμάτο, πατριωτικώτατον ψευδώνυμον ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ ψηφίσате ἀπαστάπαντες! — Γενναίον ψυχὸς Στρατηλάτης.

Ις—9

Οσοὶ θέλετε βραβεῖον Ἐλκογέμων, τὴν πρώτην θέσιν στὸν ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΝ.

Ις—10

ΟΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ, κορίττι καὶ παιδί, ἐνα ψῆρον σὰς ζῆ-εἰ γὰ νὰ νάναιεἰν.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ 25 Νοεμ. — 1 Δεκεμβρ.

ΑΘΗΝΩΝ: Στ. Π. Μπαμπάκος, Δημ. Κ. Κυριάκης, Ἀσπασία Α. Πυλαίου, Ἐμμ. Θ. Κασαρέτης, Ἐνας χωρίς ὑπογραφήν, Κεραυμένιος Θεσσαλός, Γ. Α. Μάκου, Ἐμμ. Μανδύλας, Πάνος Χ. Μετάνης Κωνσ. Β. Καραβέλλος, Κόρη τῆς Ἰδης, Κ. Ν. Κωνσταντῆς.

ΑΦΙΣΣΩΝ: Επ. Αδ. Ντάνης, Γεωρ. Εδθ.

ΑΓΑΝΩΣ:

ΑΡΓΟΥΣ: Παν. Π. Ἀσπένης.

ΒΟΛΟΥ: Γεωρ. Ι. Ἡλίας, Χαρίκλεια Ἐμμ. Καταίκα, Ἡλ. Α. Ἀδαράνης, Στ. Ε. Κάσικας.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Παν. Ι. Τσιντῆρας, Στ. Γεωρ. Κιάδης.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μελιόντος.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρία Α. Ζακυνθινού.

ΛΑΜΙΑΣ: Ἐνας χωρίς ὑπογραφήν.

Μ. ΣΣΗΝΗΣ: Κωνσ. Ν. Ρούτσας, Λουκάς Α. Ἀδαμοπούλου.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Παναγ. Ἀναδούρης.

ΟΔΗΣΣΟΥ: Ἡρώς τοῦ Βαλκάνιον.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Γ. Ν. Αλμακτίδης, Χρ. Β. Παλαστούπουλος.

ΣΥΡΟΥ: Στ. Ι. Κολοζούρης, Γεωρ. Μ. Μακρῆς.

Εὐαγ. Π. Ἀγγελίδης.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀναστ. Χρ. Λεμπέσης, Ἐμμ. Στεφανίδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρονομία καὶ ἐληφθῆναι ὁ ἐν Ἀργεῖ ἸΑΚΩΒΟΣ Π. ΑΡΜΕΝΗΣ, ὁ ὁποῖος ἐνγράφῃ διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου.